

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

63. An dicta præcedentia Vicarii non patiatur exceptiones & limitationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

& jurisdictione Vicarii generalis.

23

principio Missæ, post Evangelium, & in Offertorio, sed in Offertorio tantum absente Episcopo ter, præsente bis ducto thuribulo. Neque ei deferri debet liber Evangelii deosculandus. Item in adoratione Crucis & acceptione cinerum. Ventrigh. num. 8..

Quæstio 62. An ergo in his omnibus & similibus Vicarius fruatur dicta præcedentia etiam præsente Episcopo?

Respondeo affirmativè: Ita contra Menoch. conf. 51. & 257. & Maresch. var. l. 3. c. 69. tenet Sbroz. l. 2. q. 25. citans Melik. tr. de preced. Vicar. c. 4. num. 2. & 5. Anton. de Pretis. tr. de jurisd. Episc. c. 6. Cuch. in inst. jur. Can. tit. de Vicar. Episc. num. 33. cum sequent. (ubi si etiam dicat, ineptum esse illum mihi antecellere, in quem Jus dicere possum; seu adsit seu absit Episcopus) Carol. de Luca num. 1. ad Ventrigh. tom. 2. annot. 14. §. 2. citans Riccium. in pr. Tom. 2. resol. 390. Barbos. in sum. decisi. Apostol. v. Vicarius general. Fagn. in c. ad hac. num. 29. ubi: Vicarius sive presens sit Episcopus sive absens, debet sedere in prima sede ratione sue locamtenentia, & præferriri omnibus Canonici & Capitulo, tam in actibus, in quibus interventi ratione sue jurisdictionis, quam in aliis omnibus indifferentibus, præcedendo ipsum Archidiaconom & Archipresbyterum, ut reprobatis duobus consiliiis Menochii, num. 51. & 52. respondit Robusterius Rota auditor in quodam suo voto apud Gratian. discept. for. c. IIII. num. 23. Eadem fere habet Lotter. de re benef. l. 1. q. 16. num. 65. & sic Sbroz. l. 2. q. 24. num. 16. ubi ex Anton. de Pret. tr. de jurisdic. Episc. c. 6. irridet eos, qui sentire dicuntur, Vicarium præsente Episcopo non deberi honorari, ne duo videantur capita. Et inter alios pleno calamo, ut inquit Carol. de Luca, Pignat. cit. consult. 64. num. 3. ubi: Nam Vicarius est non esset Prelatus, est tamen Superior etiam in praesentia Episcopi, licet non exerceat jurisdictionem; quia electus ad jurisdictionem exercendam, habet gradum, titulum, atque ideo præcedentiam respectu ceterorum. Et num. 6. ubi: Quare de presente est subrogatus in locum Episcopi, in quo est præsens, & in presente constitutus in dignitate pro exercenda jurisdictione; & ideo tanquam de presente subrogatus, & de presente habens dignitatem subrogationis, debet etiam de presente frui privilegiis illius, in cuius locum est subrogatus. Nam tunc solum non debet frui, si existat is, in cuius locum est subrogatus, quantum subrogatio non dat de presenti gradum & dignitatem, &c.

2. Contrarium nihilominus tradit Ventrigh. cit. n. 20. ubi: Non solum in Synodo diaœsanæ Vicarius non præcedit Capitulum, sed generi alteri in omni casu, in quo Episcopus interveniens uti collegium, ut est in processionibus & in similibus actibus; his enim casibus præfertur Capitulum Vicario; quia Episcopus & Capitulum faciunt corpus, nec Capitulum, & Canonici debent separari ab Episcopo, qui est caput; quia inconveniens est & contra naturam membra separari à corpore, ita tenent, & suse probant Mandos. de vas concili. l. 1. divers. juris argument. c. I. per totum. Gratian. discept. for. c. IIII. per tot. pergitque Ventrigh. num. 21. ex dictis intelligi dictum aliquid; Vicarium præsente Episcopo non debere honorari, nec præcedere Capitulum & dignitates. Id enim intelligitur, quando Episcopus & Capitulum interveniunt collegialiter & capitulariter, ita ut faciant unum corpus & collegium. Exemplificant DD. in choro, funeralibus, processionibus, & similibus actibus, in quibus actibus absente deinde Episcopo omnes concludunt, præferendum esse Vicarium Capitulo & Canonici. Idem tenere videtur Pignat. Tom. 4. consult. 90. num. 6. ubi ait: Vicarius Episcopi

non potest se collocare inter Episcopum & Clerum, ne membra separantur à corpore. Verum ad hanc responderet ipse Pignat. loc. cit. num. 8. quod Vicarius etiam constituit unum caput moraliter cum Episcopo, sicut constituit cum eo unum ac idem tribunal. Fareturque ipse Ventrigh. vir. num. 2. prædicta à se in choro non indistincte servarij in videamus passim interveniente Episcopo, Vicarium sedere ante omnes Canonicos & dignitates.

Quæstio 63. Num itaque dicta de præcedentia Vicarii non patientur exceptiones & limitationes?

Respondeo negativè: Sunt enim exceptions sequentes. Prima, quod præcedet Archidiaconom & Archipresbyterum similesque dignitates, dum illi subditi sunt Vicario; sicut si ei subditi non sint, ut contingit v.g. dum est Vicarius Papiensis, & Archidiaconus Cremonensis in aliena, seu in tercia aliqua Dicecei, & contendunt de loco priore, præcedere enim tunc debere Archidiaconom, scilicet, si uterque subditus eidem Episcopo afferit. Sbroz. loc. cit. num. 22. ex Cuccho tit. de Vicar. Episc. num. 35.

2. Secunda, quod quando consuetudo esset in contrarium quod ad acceptancem candele, palme, cinerum, thurificatione, adoratione Crucis, &c. ita ut ea accipere ac facere soleat Vicarius post alios Canonicos, ea consuetudo servanda sit, prout voluisse S. Congregat. Rit. in Neocastren. 16. Jan. 1618. in Alexandrin. 15. Mart. 1608. testatur Ventrigh. l. cit. n. 8. Pax Jord. loc. cit. num. 247. Sic, de facto in multis Ecclesiis observatur contrarium, nempe quod Vicarius generalis intra & extra Ecclesiam subsequi debeat Archidiaconom, Praepositum, & Decanum; immo etiam in quibusdam locis omnes Canonicos Cathedrales (intellige, ubi Vicarius non esset Canonicus Cathedralis) Laym. in c. ut Archidiaconom. num. 4. & ex eo Pirk. cit. num. 34. dicentes difficile esse talen consuetudinem damnare. Pro qua consuetudine sustinenda hanc afferunt rationem & declarationem; quod cum unus idemque diverso respectu possit esse major & minor altero, eidemque præferri & postponi in ordine ad diversas causas & loca, ut constat ex l. 1. cap. de off. Vicar. ubi habetur, Vicarium etiam Praefecti Prætorii in causis civilibus & judiciis esse præferendum comitibus militaris, sed in rebus militaribus postponedum: Hinc Vicarius Episcopi poterit esse superior & major dignitate in tribunal suo, aliosque præcedere debet, quatenus actu ibi vices Episcopi gerit, & jurisdictionem in omnes Clericos etiam Archidiaconom exercet: extra tribunal vero suum post alios sequi, si que polponi in processionibus, choro & aliis convenientibus, & ita respective (ut Pirk. nam Laym habet ita, ut absolute censeatur minor) potest Vicarii dignitas esse minor quam aliæ quædam dignitates Ecclesie Cathedralis. De tali quoque consuetudine testatur Engels ad tit. de major. & obed. n. 6. eamque retinendam astruit ex Navar. conf. 1. de major. & obed. quin & eam extendit, ita ut Abbates quoque in locis & casibus, in quibus præcedunt Canonicos, præcedant quoque Vicarium juxta axionam: Si vinco vincentem te, multò magis vincote. His tamen non obstantibus contrarium, nempe Vicarium frui dicta præcedentia supra Canonicos & dignitates (saltem absente Episcopo, ut Ventrigh. & Barbosa paulò post citandi) non obstante consuetudine aliquæ in contrarium tenent Barbos.

Cap. II. De dignitate, præcedentia,

Barbos. de Cenonic. & dignit. c. 5. num. 56. Pignat. Tom. 3. conf. 64. num. 10. Ventrigl. &c. juxta quod testantur idem Authores expreſſe declarasie S. Congregat. Rit. in Andriens. 7. Aug. 1610. & Ferrar. 20. Decemb. 1604. sic Sbroz. l. 2. q. 25. ubi postquam num. 5. dixiflet: amplius dicta conclusio; nisi consuezudo vel statutum exſtaret in contrarium, citatisque pro hoc Melillo ubi ante c. 5. num. 3. Rebuff. cit. num. 7. Botta. loc. cit. num. 26. Caſſan. loc. cit. & plures alios, & retulifer in contrarium aliquarum Ecclesiastiarum consuetudines, item Authores plures, puta Menoch. conf. 207. num. 36. Boer. tr. de ordin. grad. utriusque for. p. 1. num. 12. ubi dicit quod stante consuetudine Præpositus præfertur Archidiacono, etiam electo in Vicarium Episcopi, &c. tandem subjugit Sbroz. tamen præcedens opinio est maiore DD. calculo fulcta & communis, detestabilisque probatur illa consuetudo tanquam ratione carens, & ex quadam ambitione, & futilitate inducta, contrariaque primò juri divino. Secundò ordinu naturali. Tertiò juri pontificio. Quartò juri Cæſareo, ut probant Rebuff. Jo. de Aruano, Melillo loc. cit. Unde jam iuferendum esset, ut plures inferunt apud Pirh. cit. num. 34. per consuetudinem aut statutum induci non posse, ut Archidiaconus præcedat Vicarium generale, quia id foret absurdum, ut Felin. in rubric. major. & obed. num. 10. Tusc. v. Vicarius concil. 482. n. 21. &c. ut inquit Pignat. loc. cit. num. 7. foret irrationabile, si subditus præcederet Superiorum.

3. Tertia eaque principalis & omnibus, in quibus præcedentiam habere Vicarium diximus, communis limitatio est; quod nunquam dignitates aut Canonicos præcedat, quotiescumque hi incedunt, aut assistunt divinis parati, hoc est, induti paramentis seu vestibus sacris, puta pluvialibus, dalmaticis, &c. Barbos. Juris Eccl. l. 1. c. 15. num. 40. Ventrigl. loc. cit. num. 3. Pax Jord. l. cit. num. 244. (ubi etiam quod hoc procedat, et si Vicarius sit Protonotarius Apostolicus, & utratur rochetto & mantellata) citans declarat. expressam S. Congregat. Rit. in Nolana & Lauretina 23. Mart. 1602. Pignat. cit. conf. 64. num. 11. & 14. Unde etiam ad evitanda scandalosa & indecentia eadem S. Congregat. Rit. in Lauret. 6. Sept. 1603. apud Pignat. & in Camerin. 14. Jun. 1608. & in Casalen. 5. Jul. 1614. apud Pax Jord. num. 245. ordinavit & præcepit, ne Vicarius in ordinario suo habitu incedat inter Canonicos paratos. Et in specie, quod Vicarius in choro & processionibus non debeat præcedere Canonicos, qui in choro assistunt Episcopo, vel in processionibus induti paramentis sacris, tradit Ventrigl. l. cit. n. 2. citans plures super S. Congr. Rit. declarations. Item quod in receptione candelæ, palmae, cinerum non debeat præcedere Canonicos, qui Episcopo assistunt aut interviciunt induti pluvialibus, planetis, aut aliis vestibus sacris. Ventrigl. n. 3. citans Congreg. Rit. in Monopolitana 7. Aug. 1628. & alias plures illius declarations, contrarium tenente Pax Jord. hisce expressis: In receptione tamen candelæ in die Purificationis B. V. atque palmarum antefertur ipsi Canonicis etiam paratis. Sed neque sub praetextu illius consuetudinis præcedere potest Vicarius Canonicos paratos. Pax Jord. loc. cit. num. 246. Ventrigl. num. 6. Pignat. l. cit. n. 16. citantes declarat. Cong. Rit. in Casellen. 25. Sept. 1621. quin etiam non posse allegari consuetudinem immemoriam ait Pignat. l. cit. num. 24. eo quod per dictam S. Cong. Rit. non tantum simpliciter sit derogatum tali consuetudini (in quo casu admitti posset, quod abrogando consuetudinem non abrogat, seu non comprehenderit immemoriam) sed etiam damnavit

illam tanquam abusum, iniquam, irrationalibem, adeoque & immemoriam comprehendenter, etiam si non addidisset dictio universalem ut Covar. var. resol. l. 3. c. 13. num. 5. Gonz. ad reg. 8. Gl. 33. n. 9. quos citat Pignat. Addit & aliam limitationem Pignat. Tom. 3. Consult. 64. num. 19. in fine. quod si adsit Canonicus aliquis Episcopus, tali affignetur locus super omnes Canonicos & dignitates.

4. Dicta quoque hucusque restringenda sunt ad Vicarium generale Episcopi, ita ut locum non habeant in Vicario generali Capituli sede vacante; illi enim competit præcedentia super omnes Canonicos & dignitates, excepta primâ post Pontificalem, ut censuit S. Cong. Rit. in Aſiens. mense Aug. 1630. quia cum habeat auctoritatem & jurisdictionem à Capitulo, est inferior Capitulo, & ideo nou debet præcedere primam dignitatem, in qua repræsentatur Capitulum. Ita Pignat. loc. cit. num. 22. Sbroz. l. 2. q. 25. n. 20. ubi: Declaratur, ut non præcedat in Vicario sede vacante, quia illi Archidiaconus est præferendus. Neque etiam locum habeant in Vicario foraneo, qui præcedentiam super alios Presbyteros non habet ex eo solū, quod est Vicarius foraneus, nisi contrarium haberet consuetudo. Pignat. num. 23. Sic resolutum testans à S. Congreg. Episcorum in Nolana 15. Sept. 1600. & in Tranen. 7. April. 1601 & alibi. Idem habet Pignat. Tom. 4. consult. 183. num. 4. Engels ad tit. de maior. & obed. n. 60.

Quæſio 64. Quam sedem præſente aut abſente Episcopo occupare debeat Vicarius generalis Episcopi in Ecclesia?

R Eſpondeo: Præter dicta jam in antecedentibus, debet federe in choro, & in Ecclesia in loco, quem illi consuetudo affigavit, nec debet illum pro libitu mutare. Pignat. cit. conf. 64. num. 19. Ventrigl. Tom. 2. annos. 15. & 2. n. 7. sic declaratum testans ex selli, à S. Congreg. Rit. in Alexand. 15. Mart. 1608. & in Neritonensi. 4. Maij 1606. Neque abſente Episcopo debet locum illius occupare, sed debet esse idem locus abſente Episcopo, quem illo præſente habere conſuevit. Ventrigl. Pignat. l. cit. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 234. citantes declarat. ejusdem cong. in Brundus. 16. Jul. 1605. Neque paranda est illi sedes cum tapetibus & pulvinari. Pignat. Ventrigl. locis. cit. Neque potest sibi baldachinum erigere in Cathedrāl, aut alibi. Pax Jord. l. c. 238. juxta eandem declarat. S. Congreg. Quod si dignior sedes effet occupata, dignitates & Canonici descendere debet uno gradu inferius. Pignat. cit. n. 19. sic declaratum testans à S. Congreg. Episcopor. 28 Aug. 1599. & aliis. Notanda etiam hic sunt, quæ habet Cardin. de Luca. de Regular. d. 17. num. 2. quod nimurum juxta plures Declarat. S. Cong. Rit. interveniente Vicario generali in choro, in quo sedes Episcopi est in medio, ita ut prope eundem alias à dextris sedeat prima dignitas, & à sinistris secunda dignitas, Vicarius occupet primam sedem à dextris Episcopi, & prima dignitas non sedeat post Vicarium, sed reliqua illi dextrâ sedeat à sinistris proprie Episcopum; quia semper locus dignior per digniorē occupaudus est.

Quæſio 65. An & qualiter Vicarius generalis Episcopi præcedat gubernatores, aliosque Judices & Commissarios generales?

I. R Eſpondeo primò: Debet præcedere Gubernatores, Reſtores, Praetores urbium, Judices, Commissarios, Potestates similesque Magistratus omnes ſeculares ſua Diocesis. Sbroz. l. 2. q. 26. num. 5. Barbos. Juris Eccl. l. 1. c. 15. num. 30. Pignat. Tom. 4. conf. 64. num. 8. juxta plures S. Cong. Rit.